

Muži z hor

Metanoon

Zase jdou krajem stíny mužů, krok za krokem stezkou kráčejí
a oblaka pláčou krvavý déšť, co zraněné duše hořce omývá
dunění bubnů v úbočí skal teď ozvěnou přináší píseň války

Zase jdou kraje stíny mužů, ty stíny jsou temné jak jámy hrobů
a nenávist v srdcích hoří jak louče, co požárem zaplanou a zach
vátí dům
a vichřicí smetou, co v cestě jim stojí, za ní se temnota rudá
skrývá

Kůže a ocel a vůně koní
a krvavý obzor co mlhou se valí
nenávist v srdcích a na duších stíny
na ostří mečů nesou svůj hněv
v údolí nepřítel v záři ohňů
ležení temné jak Satanův trůn
dlouhá je cesta k vítězství lásky
a ocel je chladná
když Valhalla volá

Tajemnou píseň vítr zpívá, volají duchové hor
Znamení oceli bouři skrývá, když schází mužové z hor
Vítězný chorál umírání, volají duchové hor
Podivnou píseň vítr zpívá, když schází mužové z hor